

U TREĆOJ GODINI

Radosni smo, da »Crkva u svijetu«, jedina naša katolička revija s originalnim suvremenim člancima namijenjenima intelektualcima, ulazi evo u 3. godinu svoga života. Osim toga, drži nas nada, koliko na temelju njezine potrebe u našoj sredini, toliko na temelju njezinih kvaliteta, da je njezina budućnost osigurana. Naravno, s naše strane ne će ponestati nastojanja, da njezina budućnost bude sve svjetlija, u svakom pogledu.

Ne ćemo reći, da prošlih dviju godina nije bilo poteškoća, i krupnih. Dapače, ne ćemo reći, da poteškoća nema i danas. Ima ih. I mnogo ih ima. (Ima ih i s nekih strana, odakle ih nismo očekivali.) Međutim, kad se sve sumira, naime, kad se sumiraju s jedne strane poteškoće, a s druge strane uspjesi, mi smo zadovoljni. Stoji nekoliko činjenica, na primjer: »Crkva u svijetu« ima krug odličnih suradnika, u zemlji i u inozemstvu, i taj se krug sve više širi; ima također širok krug svojih čitalaca, posebno u intelektualnim krugovima, i pored nedovoljne, još uvijek, propagande s naše strane (doista, ne znamo svoje stvari visati o veliko zvono); nadasve pak, sve se više utvrđuje činjenica, da je »Crkva u svijetu« našoj intelektualnoj sredini sve potrebnija. Mile su nam sve te činjenice, ali posebno zadnja. To nam daje poticaja, da manje mislimo na poteškoće, a više na ulogu, koja stoji pred »Crkvom u svijetu«.

Ljudi vole govoriti, raspravljati itd. o člancima objavljenima u »Crkvi u svijetu«. I vole zauzimati, prema njima, svoja stanovišta, što je vrijedno hvale. Zauzimanje stanovišta i nije, na koncu konca, što drugo nego ispoljavanje intelektualnog doživljavanja vremena, sa svom amplitudom njegova života. Stoga, što je bujnije (kvantitativno i kvalitativno) zauzimanje stanovišta, to je veći znak intelektualnog stanja jedne sredine. Naravno, ni izdaleka nam ne pada na pamet, da »Crkva u svijetu« svojim tretiranjem problema našeg vremena treba da bere, sa svih strana, samo suglasnost, oduševljenje itd. Kad bi se to željelo, i još u ovo vrijeme puno vrenja na svim područjima, to bi značilo negirati pluralizam duha (a duh je upravo duh sa svoga pluralizma). Ipak, iskreno priznajemo, da nam je drago, kad se u intelektualnoj sredini, posebno kad se radi o njezinim vrhovima, čuju glasovi o solidnosti, koristi itd. »Crkve u svijetu«. A toga ima. Toga ima i u mnogim pismima, koja primamo. Kao ilustraciju zanimanja čitalaca za probleme tretirane u »Crkvi u svijetu«, ali i kao ilustraciju suglasnosti s tim tretiranjem, ovdje donosimo neke pojednosti iz dvaju pisama primljenih ovih dana. Auktori su pisama dva eminentna intelektualca, prvoga prof. dr Lazar Dodić (sveučilište u Kölnu), a drugoga prof. Bogdan Radica (New York, USA). Prof. Dodić između ostaloga piše: »Upravo sam primio broj 6 časopisa »Crkva u svijetu«. Kao i raniji brojevi tako i ovaj broj je na visini u svakom pogledu. Htio bih čitavom redakcijskom kolegiju od srca čestitati na ovakovom radu.« U pismu prof. Radice (upućenu msgru Franiću) stoji: »Upravo sam ovih dana pročitao Vaš govor u **Crkvi u svijetu** o katolicima i muslimanima koji mi se čini neobično važan i značajan; isto toliko ne samo tekst nego i uvodnu bilješku, koju je uredništvo dalo Vašem govoru. Imam osjećaj da ste na jedinom pravom putu kojim Crkva u današnja vremena mora ići. Ja se sasvim slažem s Vašim obrazloženjem, i da Vam iskreno rekнем, milo mi je da to dolazi iz našeg Splita, koji je oduvijek formulirao originalne misli kršćanstva, u odnosu na svijet inovjeraca... Vaš govor i neki drugi članci u istom svesku i ponukali su me da se pretplatim na Vaš odličan časopis. Za nas je Hrvate uistinu važno, da se takvi časopisi održe, i zato je način dijaloga, kako ga vodite, neobično koristan ne samo Vama u sredini u kojoj radite nego i nama izvan domovine. Mi smo Hrvati mnogo zakasnili u formuliranju ideja koje postaju odlučujuće u oblikovanju novog društva, i svi oni koji se naprežu da nas povežu s novim razvojem, vrše visoku ulogu i prema našem društvu i prema općem sporazumijevanju našeg naroda s najnovijim razvojem svijeta. Nemojte se osvrćati na »radikalne«, jer je njihova bitka izgubljena ne samo kod Vas nego i ovdje. Svijet ide putem ekumenstva i Hrvatska mora, da bi se osvrježila i održala, dati na tome putu svoj doprinos. U tome pravcu, sve što Vi danas činite za sve je nas od ogromne koristi, jer upravo tako možemo dati Hrvatskoj ono pravo lice, koje je ona uvijek imala.«

Uredništvo